

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt Deus intra nos sit in sua imagine. 20

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER I.

dimittam, sed introducam eū in domum memoriae meae, introducam eum in cubiculū quietis, & in lectulum pacis, in quo simul cum ipso dormiam & requiescam. Ibi abscondet me in tabernaculo suo, hoc est, in humanitate sua, & in abscondito tabernaculi sui, hoc est, in diuinitate sua. Nunc exaltabit caput meum, hoc est, animam meam, super inimicos meos, (Ipse nanque fore se promisit inimicum inimicorum meorum) et in firma petra, hoc est, in Christo fundauit me, vt non valeat vlla tentatio aduersum me praualere.

Qualiter Deus intra nos sit, & qualiter ad eius imaginem facti simus.

Cap. XX.

Multi multa sciunt, & seiplos nesciunt. Alios inspiciunt & seiplos deserunt. Deum quærunt per ista exteriora, deserentes sua interiora, quibus interior est Deus. Idcirco ab exterioribus redeam ad interiora, & ab interioribus ad superiora ascendam, vt possim cognoscere vnde venio, aut quo vado, qui sum, vel vnde sum: & ita per cognitionem mei valeā peruenire ad cognitionem Dei. Quanto nanq; in cognitione mei perficio, tanto ad cognitionem Dei accedo. Secundum interiorem hominem tria in mente mea inuenio, per quae Deum recolo, conspicio & concupisco. Sunt autem haec tria, memoria, intelligentia, voluntas siue amor. Per memoriam reminiscor, per intelligentiam intueor, per voluntatem amplector. Cum Dei reminiscor, in memoria mea eū inuenio, & in ea de eo, & in eo delector, secundum quod ipse mihi donare dignatus.

Intelligen-

MARGARITAE EVANG.

Intelligentia intueor quid sit Deus in seipso, quod in angelis, quid in sanctis, quid in hominibus, quid in creaturis. In seipso est incomprehensibilis, quia principium & finis: principium sine principio, finis sine fine. Ex me intelligo quam incomprehensibilis sit Deus, quando me ipsum intelligere non possum, quem ipse fecit. In angelis est desiderabilis, quia in eum desiderant prospicere. In sanctis est delectabilis, quia in eo assidue felices laetantur. In creaturis est admirabilis, quia omnia potenter creat, sapienter gubernat, & benigne dispensat. In hominibus est amabilis, quia eorum Deus est, & ipsi sunt populus eius. Ipse in eis habitat tanquam in templo suo, & ipsi sunt templum eius. Non dedignatur singulos, neque uniuersos. Quisquis eius meminit, eumque intelligit ac diligit, cum illo est. Diligere eum debemus, quoniam ipse prior dilexit nos, & ad imaginem & similitudinem suam nos fecit, quod nulli alij creature donare voluit. Ad imaginem enim Dei facti sumus, hoc est, ad intellectum & noticiam filij, per quem intelligimus & cognoscimus patrem, & accessum habemus ad eum. Tanta cognatio est inter nos & Dei filium, quod ipse imago Dei est, & nos ad imaginem eius facti sumus: quam cognationem etiam ipsa similitudo testatur, quoniam non solum ad imaginem, sed etiam ad similitudinem eius facti sumus. ¶ Oportet itaque id quod ad imaginem est, eum imagine conuenire, & non in vacuum nomen imaginis participare. Repraesentemus ergo in nobis imaginem eius in appetitu pacis, in intuitu veritatis, & in amore charitatis. Teneamus eum in memoria, portemus in conscientia, et ubique praesentem

LIBER I.

tem veneremur. Mens siquidem nostra, eo ipso eius imago est, quo eius capax est, eiusque particeps esse potest. Non propterea eius imago est, quia sui meminit mens, seque intelligit ac diligit, sed quia potest meminisse, intelligere ac diligere a quo facta est. Quod cum facit, sapiens ipsa fit. Nihil enim tam simile est illi summæ sapientiæ, quam mens rationalis, quæ per memoriam, intelligentiam & voluntatem, in illa Trinitate ineffabili consistit. Consistere autem in illa non potest, nisi cum eius meminit, eamque intelligit ac diligit. Meminerit itaque Dei sui, ad cuius imaginem facta est, eumque intelligat, diligat atque colat, cum quo potest semper esse beata. Beata enim illa anima, apud quam Deus requiem inuenit, & in cuius tabernaculo requiescit. Beata anima quæ dicere potest: Et qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo. Negare siquidem requiem cœli ei non poterit. Cur ergo nos ipsos deserimus, & in his exterioribus Deum quærimus, qui apud nos est, si nos velimus esse apud eum? Reuera nobiscum est & in nobis, sed adhuc per fidem, donec videre mereamur per speciem. No uimus, inquit Apostolus, habitare Christum per fidem in cordibus nostris: Quia Christus in fide, fides in mente, mens in corde, cor in pectore. Per fidem recolo Deum creatorem, adoro redemptorem, expecto saluatorem, credo videre in omnibus creaturis, habere in meipso; & quod his omnibus ineffabiliter incundius atque beatius est, cognoscere in seipso. Patrem namque & filium cum sancto spiritu cognoscere uita est æterna, beatitudo perfecta, & summa voluptas. Oculis non uidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit,

MARGARITÆ EVANG.

ascendit, quanta claritas, quanta suauitas, et quanta iucunditas maneat nos in illa visione, quando Deum facie ad faciem videbimus, qui est lux illuminatorum, requies exercitatorum, patria redeuntium, vita viuentium, corona viuentium.

Quomodo rationalis animam attendere de beat nobilitatem suam, & ad Deum sese conuertere. Cap. XXI.

O Anima nobilis creatura, quam a deo nobilem condidit omnipotens Deus, quancquam caro precio redemit, attende quales nobilitatem tuam, & aliena teipsam ab omnibus rebus creatis, atque studiose relinquant propriam naturam tuam, omnesque creaturas, & nude conuertas teipsam extra teipsam introrsum ad Deum per cōpensionissimam illam viam, cum firma fide, vt videlicet indubitater credas in Deū: sic enim faciet ipse cogitationes tuas fructuosas, & eas in se stabiliet. Cum solida spe, vt fortiter in domino Deo tuo confidas. Sic nempe ipse illuminabit intellectum tuum, protegens eum lumine veritatis suae. Cum perfecta denique charitate, quatenus ei iugiter adhaereas per amorem. Tunc profecto faciet ipse vt ardeat in dilectione voluntas tua, & constanter in ipso permaneat, & per hoc omnino stabilieris, & firmaberis in principio tuo, & in portu salutis aeternae. Quapropter si celeriter o homo proficere uoueris, nosse te oportet eas quae in te sunt oēs vires atque affectiones tuas, scire etiā qualiter reformari eas & cū Deo oporteat vniri: quia in te habes imaginē atque similitudinem Dei tui, prout
clarius